

יפית גל-חטאב, ראשון לציון

"הייתי כל כך מאושרת שזרקתי את כל החפצים הישנים ועברתי עם כמה ארגזים"

צילום: אמיר גוטפריד

גל-חטאב. "ברוך השם, קיבלתי מתנה"

אנחנו עוברות לדירה החדשה. צעקתי מרוב אושר. הייתי כל כך מאושרת שזרקתי את כל החפצים הישנים שלי ועברנו לגור בדירה החדשה רק עם כמה ארגזים. היום אני יכולה לומר שקרה לנו נס. אני עד היום לא מאמינה שעברתי למגדל הזה. אין מה להשוות, הדירה הישנה היתה דירה של 40 מ"ר, בבניין לא מטופח, ואני הייתי שוטפת את חדר המדרגות כל שבוע במשך 20 שנה. היום עברנו לדירה מפוארת של 3 חדרים, יותר מ-100 מ"ר, מרווחת עם מרפסת ומחסן. נכון שהארנונה וועד הבית יקרים יותר, אבל אנחנו מתמודדות. הבת שלי גרה איתי וגם עוברת. זה לא קל אבל כל שקל שאנחנו משלמות פה זה שווה. "בבניין הקודם אמנם היינו כמו חמולה, שיושבים למטה ומדברים, ופה לא את כולם אני מכירה. אבל בסך הכל האנשים נחמדים וטובים, ועדיין חיים פה השכנים מפעם. אני מרגישה כמו כל אחד בבניין, שווה בין שווים. נולדתי לרמת חיים גבוהה, אבל התחתנתי והתגרשתי והכל התדרדר והגעתי למצב שלא יכולתי להתחייב לשכירות, אז נאלצתי לגור בדירת עמידר ובאמת ירדתי ברמה בצורה דרסטית. אבל ברוך השם, קיבלתי מתנה, והיום אני מרגישה שחזרתי לרמה שהייתי רגילה לחיות בה."

יפית גל חטאב, אם חד הורית, גרה במשך 20 שנה עם שתי בנותיה בדירה של חברת עמידר ברחוב גבעתי בשיכון סלע בראשון לציון. "הבניין היה במצב גרוע מאוד מכל הבחינות", מספרת גל חטאב. "מהגרס העיר ברק את הבניין ואמר שהוא לא ראוי למגורים. לא הייתי בטוחה אם אני אעבור או לא אעבור לדירה חדשה שתיבנה. אם הייתי קונה את הדירה מעמידר הייתי עוברת לדירה חדשה כמו כולם, אבל כמה שניסיתי ולמרות המאמצים הרבים, לא התאפשר לי לקנות את הדירה, או פשוט חיכיתי. בסוף הפרויקט יצא לפועל, וחברת דוניץ הקימה מגדל מפואר מול הבניין הישן שלנו. "כשהגיע היום שבעלי הדירות בבניין הישן שלנו עברו לדירות החדשות במגדל, עוד לא היתה תשובה לגבני. אני ועוד דיירת בדירה של עמידר נשארנו לגור בבניין הישן במשך שנה, כשהבניין היה כבר ריק כי כולם כבר התפנו. זה לא היה פשוט. לא ידענו בדיוק מתי זה יקרה. אנשים היו צוחקים עליי כי יש ביטוי כזה 'מילה של עמידר', לכן הייתי גם קצת נודניקית וכל הזמן שאלתי מה קורה, אבל עוד לא היתה תשובה ודאית. "עד שיום אחד הבת שלי התקשרה וסיפרה שהתקשרו אלינו הביתה מעמידר והודיעו לנו שבתאריך מסוים

סמדר מנצור, פתח תקווה

"אף פעם לא הייתי בקומה 20. כמעט החלפתי עם דיירת שהגרילה קומה נמוכה"

עמידר, עשו הגרלה מי תגור באיזו דירה, אני קיבלתי דירת 4 חדרים בקומה 20. לא האמנתי. אפילו פחדתי כי בחיים לא גרתי בקומה כזאת גבוהה. כל החיים גרתי בקומות נמוכות. כמעט החלפתי עם דיירת אחרת שהגרילה דירה בקומה נמוכה, אבל בסוף החלטתי שזה המזל שלי. "לפני חצי שנה עברתי לדירה החדשה וההרגשה נהדרת. הדירה הרבה יותר מרווחת מהדירה הקטנה הקודמת, יש מרפסת שזה דבר שלא הכרתי, וכשהילדים שלי באים כיף לי לארח אותם. יש חדר נוסף והם יכולים לנוח אם הם עייפים. אני שמחה שלא החלפתי את הדירה בדירה בקומה נמוכה כי אחרי שעברתי גיליתי שמקומה 20 יש רוד שמש סולארי, וזה כמו כנסת חיסכון כספי כי רוד חשמל זה הוצאה לא קטנה."

● בכמה גדלו ההוצאות השוטפות על ארנונה וועד בית?
"הארנונה אמנם יקרה, 1,200 שקל, אבל לי מגיע סכסוד או אני משלמת 570 שקל שגם זה הרבה. ועד בית זה 500 שקל, ועמידר משלמת לי את הוועד בשנתיים הראשונות. "אני מרגישה היום כמו כל אחד אחר בבניין, יש לנו קבוצת וואטסאפ של 180 משפחות ואני חלק ממנה. פעם מישהו כותב שהוא מחפש מנקה, או בייביסיטר, פעם מישהו מוסר סירים, או שצריך אנשים למניין. ביום השואה אפילו הזמינו את כולם לשמוע ניצול שואה באחת הדירות."

צילום: אמיר מאירי

מנצור. "עמידר משלמת את דמי הוועד בשנתיים הראשונות"

"גרתי הרבה שנים בדירה של עמידר ברחוב יוספברג בפתח תקווה", מספרת סמדר מנצור. "בבניין היו שש דירות עמידר, והשאר של אנשים פרטיים. הדירה היתה קטנה, הבניין היה מוזנח, חוטי החשמל היו בולטים החוצה, ולבעלי הדירות היה קשה להשכיר אותן אז הם לקחו כל אחד את הדירה מולי אפילו רצו פעם להשכיר לקוינו. "בכל זאת כששמעתי על פינוי בינוי, נלחצתי כי אני מפחדת משינויים, אבל לא באמת האמנתי שזה יקרה. שנים נלחמתי להיות זכאית לדיוור ציבורי וסוף סוף הכירו בי כזכאית, אז כששאלו אותי אז אם אני רוצה לעבור לדירה טובה יותר עניתי שלא. בגלל שהדירה לא שלי, לא הלכתי לפגישות של היום (חברת נוה) עם הדיירים, ולכן לא הייתי ממש בעניינים. "הרבה אנשים גם אמרו לי שבחיים עמידר לא תעביר אותי לדירה חדשה, שאין סיכוי. יום אחד עמידר התקשרו והודיעו לי שאני עוברת לדירה חדשה של עמידר בפרויקט שנקרא מרום נוה. עד שהיא תיבנה, נאמר לי שאני אעבור לגור בשכירות כמו כל הדיירים, על חשבון היום. לאט לאט התחילו לאטום את הדירות בבניין שהתפנו לשכירות, אז כבר רציתי גם אני לצאת מהדירה. "גרתי בשכירות במשך ארבע שנים וכל הזמן הזה אפילו לא הלכתי לראות את הבנייה. השכנים סיפרו לי איך הבנייה מתקדמת. "כיוון שהיינו שש דיירות של